

Resolució 511/2019, de 4 de setembre

Número d'expedient de la Reclamació: 431/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Terrassa

Informació reclamada: Resolució d'una reclamació sobre l'Impost de Béns Immobles.

Sentit de la Resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: La finalitat última de la persona reclamant al presentar a l'Ajuntament els diversos escrits que cita l'informe municipal és aconseguir una bonificació de l'IBI superior a la que li han concedit els serveis municipals, i que al seu entendre estaria avalada per la Sindicatura de Greuges de Terrassa. Hi tingui o no dret, aquesta és una pretensió que excedeix clarament el dret d'accés a la informació pública i les competències de la GAIP, i sobre la qual aquesta Resolució no s'hi pot pronunciar. La persona reclamant ha de tenir en compte que el dret d'accés a la informació pública empara l'accés a la informació que es troba en poder de l'Administració, no que aquesta informació sigui l'esperada o la volguda per la persona reclamant. A les seves darreres alegacions (antecedent 7) la persona reclamant insisteix que vol resposta de l'Alcalde. Però aquesta pretensió no té empara en el dret d'accés, que pot garantir-li la informació sol·licitada (resposta a la seva instància adreçada a l'Alcalde), si existeix, però no necessàriament que sigui l'Alcalde qui la contesta

Paraules clau: Ajuntament. Persona interessada. Bonificacions fiscals. Dret d'accés. Informació pública. Manca d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 31 de juliol de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 431/2019, presentada contra l'Ajuntament de Terrassa, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 16 d'abril de 2019, després d'argumentar el seu dret a una bonificació en l'Impost sobre Béns Immobles (IBI) superior a l'atorgada per l'Ajuntament, pretensió que al seu entendre estaria avalada per la Sindicatura municipal de Greuges, la persona reclamant demana a l'Alcalde de Terrassa (instància 121703) que revisi les actuacions fetes per l'Ajuntament en relació amb la seva sol·licitud de bonificació del 100 % de l'IBI i que li concedeixi aquesta bonificació. El 17 de juny de 2019 demana a l'Ajuntament rebre informació relativa a la resposta municipal a la sol·licitud anterior.

3. La Reclamació presentada el 31 de juliol de 2019 demana la resolució correcta de la reclamació que havia presentat per tal d'obtenir una bonificació del 100 % de l'IBI, pretensió a la que argumenta tenir dret en base a l'Ordenança fiscal general de l'Ajuntament.
4. El 7 d'agost de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Terrassa i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 21 d'agost de 2019 la GAIP rep la documentació demanada a l'Ajuntament de Terrassa. Exposa els antecedents i les diverses actuacions fetes perquè la persona reclamant obtingui una bonificació del 100 % de l'IBI. En relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent 2, explica que el 16 d'abril de 2019 la persona reclamant hauria presentat dues instàncies (una adreçada a l'Alcalde i l'altra al Cap d'Inspecció), demanant totes dues literalment el mateix, per tal d'aconseguir la bonificació del 100 % de l'IBI; l'Ajuntament hauria contestat aquesta doble petició amb una única comunicació (registre de sortida 040135), que no s'hauria pogut notificar per absència al domicili de la reclamant i que, després de la publicació pertinent al BOE, estaria a la seva disposició en el web municipal. Al rebre la sol·licitud de 17 de juny de 2019, indicada al final de l'antecedent 2, l'Ajuntament cursa una segona resposta, datada el 8 d'agost de 2019, amb el contingut idèntic a l'anterior, en la que fa referència expressa a què respon també a la instància adreçada a l'Alcalde, i l'envia a la reclamant amb número de sortida 072682.
6. El 21 d'agost de 2019 la GAIP tramet l'informe municipal a la persona reclamant, per al seu coneixement.
7. El 22 d'agost de 2019 la persona reclamant manifesta a la GAIP que la resposta rebuda no conté la informació sol·licitada, perquè ha reclamat a l'Alcalde i qui li respon és el Servei de Recaptació i perquè considera que la resposta no aclareix el càlcul i no es compleixen les recomanacions de la Sindicatura de greuges de Terrassa. Indica que l'essència de la seva sol·licitud és conèixer l'opinió de l'Alcalde, en tant que superior al Servei de Recaptació, i no la d'aquest Servei, que ja la coneix. Per totes aquestes consideracions, demana a la GAIP la mediació sol·licitada.
8. El 4 de setembre de 2019 la persona reclamant es dirigeix novament a la Comissió per tal d'informar que el dia 2 de setembre va rebre una notificació per part de l'Ajuntament de Terrassa, però considera que el contingut d'aquesta notificació no correspon a la informació reclamada a aquesta Reclamació. Per aquest motiu, insisteix en seguir amb el procediment de mediació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret,*

especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment de reclamació. Per justificar aquesta afirmació cal una breu consideració sobre quines són les pretensions de la persona reclamant que poden tenir empara en el dret d'accés a la informació pública, quines les que excedeixen de l'àmbit propi d'aquest dret i quina és exactament la sol·licitud d'informació de la que deriva aquesta Reclamació.

És evident que la finalitat última de la persona reclamant al presentar a l'Ajuntament els diversos escrits que cita l'informe municipal és aconseguir una bonificació de l'IBI superior a la que li han concedit els serveis municipals, i que al seu entendre estaria avalada per la Sindicatura de Greuges de Terrassa. Hi tingui o no dret, aquesta és una pretensió que excedeix clarament el dret d'accés a la informació pública i les competències de la GAIP, i sobre la qual aquesta Resolució no s'hi pot pronunciar. La persona reclamant ha de tenir en compte que el dret d'accés a la informació pública empara l'accés a la informació que es troba en poder de l'Administració, no que aquesta informació sigui l'esperada o la volguda per la persona reclamant.

Ateses les anteriors consideracions, cal partir de què la sol·licitud d'informació pública de què deriva aquesta Reclamació és la instància presentada el 17 de juny de 2019, que demana la resposta municipal a la sol·licitud feta a l'Alcalde per la seva instància número 121703 (antecedent 2). Aquesta resposta és precisament la que dona a la persona reclamant l'escrit de 8 d'agost de 2019 (indicat a la part final de l'antecedent 5), que indica clarament que la resposta donada anteriorment a una altra instància és la que també correspon a la 121703, perquè ambdues instàncies demanen el mateix. Per tant, complagui o no a la persona reclamant, no hi ha dubte que la seva sol·licitud d'informació ha estat contestada per l'Ajuntament amb el seu escrit de 8 d'agost de 2019, un cop ja havia estat presentada aquesta Reclamació. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven. En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit, ni de dur a terme el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

A les seves darreres al·legacions (antecedent 7) la persona reclamant insisteix que vol resposta de l'Alcalde. Però aquesta pretensió no té empara en el dret d'accés, que pot garantir-li la informació sol·licitada (resposta a la seva instància adreçada a l'Alcalde), si existeix, però no necessàriament que sigui l'Alcalde qui la contesta.

En definitiva, l'Ajuntament ha facilitat la informació sol·licitada emparada pel dret d'accés a la informació pública, motiu pel qual procedeix finalitzar, sense més tràmits, la Reclamació.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de setembre de 2019, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 431/2019 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.